

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200640
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3016200640.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobcu: Miro computers, s.r.o., IČO: 46 907 165, so sídlom Sládkovičova 573/9, Považská Bystrica, právne zastúpený: Mgr. Dávid Štefanka, advokát, so sídlom Povožnícka 18, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Bajkalská 21/A, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0481/99/2015 zo dňa 18. júla 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sa/5/2016-52 zo dňa 21. februára 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný napadnutým rozhodnutím rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) č. P/0098/03/2015 zo dňa 24. júna 2015 tak, že účastníkovi konania (žalobcovi) uložil podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj ako „zákon o ochrane spotrebiteľa“ alebo „zákon č. 250/2007 Z.z.“) peňažnú pokutu vo výške 200 Eur pre porušenie povinností predávajúceho zistených dňa 24. apríla 2015 pri došetrení kontroly internetového obchodu www.mirocomputers.sk zo dňa 03. februára 2015 v prevádzke Servis a predaj výpočtovej techniky Miro computers, s.r.o., Sládkovičova 573/9, Považská Bystrica, a to:

- pre porušenie zákazu predávajúceho ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko

v Obchodných podmienkach na stránke www.mirocomputers.sk v článku VI. Dodanie tovaru, bod 6.6. bola uvedená podmienka, ktorá ukladá spotrebiteľovi povinnosť nad rámec zákona, a to povinnosť v prípade poškodenia tovaru vyhotoviť záznam o rozsahu a povahe poškodenia tovaru, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z.,

- pre porušenie zákazu predávajúceho používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko v Obchodných podmienkach na stránke www.mirocomputers.sk v článku VII. Záručné podmienky, reklamačný poriadok, bod 7.28 bola uvedená podmienka, ktorá mohla viesť priemerného spotrebiteľa do omylu v nasledovnom znení: „...Lehotu 30 dní je možné po uplatnení reklamácie predĺžiť po dohode so spotrebiteľom - takéto predĺženie nesmie byť na dobu neurčitú alebo neprimerane dlhú...“, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z..

II.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že prvostupňový orgán rozhodnutím č. P/0098/03/2015 zo dňa 24. júna 2015 podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 Eur pre porušenie povinností predávajúceho zistených dňa 24. apríla 2015 pri došetrení kontroly internetového obchodu www.mirocomputers.sk zo dňa 03. februára 2015 v prevádzke Servis a predaj výpočtovej techniky Miro computers, s.r.o., Sládkovičova 573/9, Považská Bystrica, a to:

- pre porušenie zákazu predávajúceho ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko v Obchodných podmienkach na stránke www.mirocomputers.sk v článku VI. Dodanie tovaru, bod 6.6. bola uvedená podmienka, ktorá ukladá spotrebiteľovi povinnosť nad rámec zákona, a to povinnosť v prípade poškodenia tovaru vyhotoviť záznam o rozsahu a povahe poškodenia tovaru, čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z.,

- pre porušenie zákazu predávajúceho používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko v Obchodných podmienkach na stránke www.mirocomputers.sk

- v článku III. Záväznosť VOP, bod 3.1. bola uvedená neprijateľná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v nasledovnom znení: „Kupujúci zaslaním objednávky potvrdzuje, že sa zoznámil s týmito VOP a že s nimi súhlasí...“,

- v článku VII. Záručné podmienky, reklamačný poriadok, bod 7.4. bola uvedená neprijateľná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v nasledovnom znení: „Uzavretím kúpnej zmluvy a prevzatím tovaru od predávajúceho kupujúci súhlasí s týmto Reklamačným poriadkom.“,

- v článku VII. Záručné podmienky, reklamačný poriadok, bod 7.28. bola uvedená podmienka, ktorá mohla viesť priemerného spotrebiteľa do omylu v nasledovnom znení: „...Lehotu 30 dní je možné po uplatnení reklamácie predĺžiť po dohode so spotrebiteľom - takéto predĺženie nesmie byť na dobu neurčitú alebo neprimerane dlhú...“,

- v článku X. Záverečné ustanovenia, bod 10.6. bola uvedená neprijateľná podmienka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v nasledovnom znení: „Kupujúci zaslaním objednávky potvrdzuje, že si tieto VOP prečítal a v celom rozsahu s nimi súhlasí...“,

čím bol porušený § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z.

3. Ďalej krajský súd poukázal na to, že proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný v úvode tohto rozsudku napadnutým rozhodnutím, ktorým žalobcovi uložil peňažnú pokutu vo výške 200 Eur. Dôvodil, že žalovaný doručil krajskému súdu dňa 17. októbra 2016 podanie označené ako „Oprava zrejmych nesprávností v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia“ podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku, nakoľko pri administratívnom vyhotovovaní rozhodnutia došlo podľa žalovaného k zrejmej nesprávnosti výrokovej časti rozhodnutia - k vypadnutiu časti textu „napadnuté rozhodnutie mení tak, že:“. K uvedenej oprave došlo až po podaní žaloby na súd a jej doručení na vyjadrenie žalovanému, keď žalobca namietal zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného okrem iného i z dôvodu, že z výroku napadnutého rozhodnutia nie je zjavné, ako bolo o podanom odvolaní rozhodnuté.

4. Krajský súd konštatoval, že podľa výroku napadnutého rozhodnutia žalovaný preskúmaným rozhodnutím rozhodol o podanom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podľa § 59 ods. 2

Správneho poriadku tak, že žalobcovi uložil za spáchanie iného správneho deliktu sankciu podľa príslušných ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. V zmysle § 27 cit. zákona sa na konanie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. (s taxatívne vymedzenými výnimkami) podporne aplikujú ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní, ktorým je Správny poriadok. Preto aj rozhodnutie o inom správnom delikte musí mať náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku.

5. S poukazom na § 47 ods. 2 Správneho poriadku zdôraznil, že výrok rozhodnutia správneho orgánu predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci, je teda jadrom celého rozhodnutia, preto len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný. Musí byť preto jednoznačný a určitý, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom konania. Z výroku musí byť zrejmé, komu je určený, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodol a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Túto zásadu musí rešpektovať i odvolací orgán. Neurčitý či nejednoznačný výrok je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, ak dôjde k jeho preskúmvaniu.

6. Zastával názor, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí rozhodol o podanom odvolaní podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, avšak vo výroku svojho rozhodnutia neuviedol, akým spôsobom podľa tohto ustanovenia rozhodol. Vo výroku rozhodnutia žalovaného tak absentovala jeho podstatná náležitosť. Žalovaný sa preto snažil túto neúplnosť výroku odstrániť opravou zrejmých nesprávností v písomnom vyhotovení rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval za potrebné posúdiť, či pochybenie v písomnom vyhotovení rozhodnutia, ktorého sa mal správny orgán dopustiť, má z právneho hľadiska charakter zrejmej nesprávnosti, ako uvádza žalovaný, alebo tento charakter nemá.

7. Uviedol, že pod inou zrejmou nesprávnosťou treba rozumieť technické chyby formálneho charakteru, ktoré nemenia zmysel a obsah rozhodnutia, ako napríklad absencia niektorých identifikačných údajov účastníkov konania. Môže ísť len o zrejmé rozpory a omyly, ktoré majú charakter skutkový a ich opravou nedôjde k zmene obsahu a zmyslu rozhodnutia. Váda výroku správneho rozhodnutia, spočívajúca v opomenutí uvedenia, ako odvolací orgán rozhodol o odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, nie je inou zrejmou nesprávnosťou. Preto podľa názoru krajského súdu nemožno takúto vadu opraviť postupom podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku, ako to urobil žalovaný v danej veci. Postup žalovaného, ktorým sa usiloval opraviť taký nedostatok v písomnom vyhotovení svojho rozhodnutia, a to v jeho výroku, ktorý nie je z právneho hľadiska inou zrejmou nesprávnosťou, bol preto podľa krajského súdu v rozpore so Správnym poriadkom.

8. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že výrok rozhodnutia žalovaného z dôvodu chýbajúcej podstatnej náležitosti nebol formulovaný úplne, a teda dostatočne jasne a určite. Táto skutočnosť pritom bola podstatnou námietkou žalobcu v správnej žalobe. Postup žalovaného, keď po podaní žaloby a oboznámení sa s námietkami žalobcu, svoje pochybenie napráva postupom podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku krajský súd považoval za postup nesúladný so zákonom, navyiac ak ide o podstatnú časť výroku rozhodnutia, z ktorej musí byť jednoznačné, ako bolo o podanom odvolaní rozhodnuté.

9. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech žalobcu v konaní mu priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

III.

10. Žalovaný podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia krajského súdu a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Uviedol, že pri písomnom vyhotovení rozhodnutia sa môžu vyskytnúť chyby v písané rôzneho charakteru, ako aj rad iných nesprávností, ktoré zákonodarca označil ako inú zrejmú nesprávnosť. Poukázal na to, že v predmetnom prípade k zrejmej nesprávnosti (k vypadnutiu časti textu: „napadnuté rozhodnutie mení tak, že..“) došlo pri administratívnom vyhotovovaní rozhodnutia žalovaného. Daný nedostatok bol odstránený, keď v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku pristúpil k oprave zrejmých

nesprávností v písomnom vyhotovení rozhodnutia. V tejto súvislosti zdôraznil, že správny orgán je povinný chyby alebo nesprávnosti kedykoľvek aj bez návrhu opraviť. Oprava sa vykonáva neformálne bez toho, aby o tom bolo potrebné vydávať rozhodnutie. Mal za to, že nedostatok týkajúci sa formálnej náležitosti písomného vyhotovenia rozhodnutia sa vždy posúdi ako zrejma nesprávnosť. Výkonanie opravy nie je časovo limitované, tzn. opravu možno vykonať aj po právoplatnosti rozhodnutia. Zastával názor, že oprava v uvedenom rozsahu sa môže týkať aj enunciatu rozhodnutia. Podľa žalovaného je relevantné len to, že takýto výrok je jednoznačne krytý odôvodnením predmetného rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva spôsob rozhodnutia žalovaného v predmetnej veci, keď na str. 3 je vyslovene uvedené, že z dôvodov uvedených v rozhodnutí žalovaný pristúpil k zmene rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Z uvedeného podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalobca bol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne a zrozumiteľne oboznámený so zmenou rozhodnutia prvostupňového orgánu.

12. Ďalej dal žalovaný do pozornosti zásadu správneho práva, podľa ktorej je rozhodnutia nutné chápať ako univerzálny celok. V tejto súvislosti uviedol, že o zrejmej nesprávnosti možno hovoriť vtedy, ak nesprávnosť je z obsahu celého rozhodnutia zrejma a bez ďalšieho problému zistiteľná. Zrejme nesprávnosti v danom kontexte predstavujú také zrejme chyby, ktoré majú charakter skutkový a ich opravou nedôjde k zmene obsahu a zmyslu rozhodnutia. Namietal, že krajský súd sa v danom prípade nevenoval rozhodnutiu ako celku, neposudzoval obsah odôvodnenia rozhodnutia v spojitosti s jeho výrokovou časťou, vychádzal výlučne z obsahu výroku rozhodnutia, na základe ktorého vyhodnotil, že nedostatok v písomnom vyhotovení rozhodnutia nepredstavoval z právneho hľadiska zrejmu nesprávnosť.

13. Konštatoval, že nedostatok v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia predstavoval zrejmu nesprávnosť, ktorú žalovaný opravil podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku, a teda jeho procesný postup považoval za súladný so zákonom. Zároveň uviedol, že žalobca nebol konaním žalovaného žiadnym spôsobom ukrátený, keďže z obsahu celého rozhodnutia presne vedel, akým spôsobom žalovaný rozhodol, t. j. pristúpil k zmene rozhodnutia prvostupňového orgánu podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Záverom žalovaný zdôraznil, že aj keby v danom prípade nešlo o inú zrejmu nesprávnosť, v kontexte odôvodnenia rozhodnutia nejde o taký nedostatok, výlučne kvôli ktorému by malo byť také rozhodnutie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Odstránenie daného nedostatku by nemohlo privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre žalobcu.

14. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadril.

IV.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

16. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil v úvode tohto rozsudku opísané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

18. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi

predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

19. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

20. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

21. Podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

22. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

V.

23. Výrok rozhodnutia správneho orgánu je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Musí v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 1998, sp. zn. 5SŽ/66/98).

24. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na názor vyslovený v rozsudku sp. zn. 7Sžo/60/2016 zo dňa 14. decembra 2017, podľa ktorého z ustanovenia § 47 ods. 6 Správneho poriadku vyplýva, že chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. Zmyslom tohto inštitútu je odstrániť zrejme chyby a nesprávnosti, ku ktorým došlo nedopatrením zamestnanca správneho orgánu, ktorý vypracoval písomné vyhotovenie rozhodnutia. Chyby, ktoré sa vyskytujú v správnych rozhodnutiach, majú rôzny charakter, pričom môžu byť v jeho obsahovej časti, ako aj vo forme rozhodnutia. Z tohto hľadiska treba rozlišovať medzi obsahovo materiálными chybami správnych rozhodnutí, ktorých odstránenie vyžaduje zásadnú zmenu alebo zrušenie správneho rozhodnutia a obsahovo formálnymi chybami správnych rozhodnutí, ktoré spočívajú vo formálnych nedostatkoch rozhodnutia, akými sú chyby v písaní, počtoch alebo iných zrejmych nesprávnostiach rozhodnutia, ktoré sú označované ako opraviteľné (§ 47 ods. 6 Správneho poriadku).

25. Absenciu uvedenia spôsobu rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu nemožno kvalifikovať ako chybu v písaní (formálny nedostatok), ale ako obsahovo materiálnu chybu, ktorá mala zásadný vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu nemožno list č. SK/0481/99/2015 zo dňa 21. septembra 2016 považovať za opravu napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu inej zrejmej nesprávnosti, pretože týmto listom došlo k podstatnej zmene výroku rozhodnutia žalovaného. Oprava výroku rozhodnutia tak, ako to urobil žalovaný, nie je v súlade so zákonom, keďže nedostatok výroku rozhodnutia vo vzťahu k tomu, ako odvolací orgán rozhodol podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku t. j. či zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu alebo ho zrušil, nemožno považovať za inú zrejmu nesprávnosť a túto formálne odstrániť postupom podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Týmto postupom žalovaný nemohol zhojiť materiálnu chybu výroku jeho rozhodnutia, v ktorom na základe uvedeného absentuje podstatná náležitosť, a to jasný a dostatočne určitý výrok rozhodnutia vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu.

VI.

26. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalovanému, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP). Úspešnému žalobcovi kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy kasačného konania nevznikli a žiadne si ani neuplatnil (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP).

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.